

ตำรา
ขามอัฐกาล
แบบง่าย ๆ
โดย
“พลูลวง”

เป็นตำราขามอัฐกาลแบบง่าย ๆ
จากคัมภีร์เก่าแก่ของไทย
ที่โบราณจารย์ท่านใช้ขัยขาม
และทำนายนายทักได้แม่นย่ำอย่างชะงัดมาแล้ว

สงวนลิขสิทธิ์

ราคา ๖๐ บาท

คำนำ

เนื่องจากมีท่านนักศึกษาโหราศาสตร์ทั่วไป ถามหาถึง เรื่องการดูยามอัฐจุกาล หรือโบราณท่านเรียกว่า **โหราทายหนุ** กันมากมาย บังเอิญผมได้พบตำรายามอัฐจุกาลนี้ในหนังสือ **เคล็ดลับการให้ฤกษ์และตั้งป้อ** ซึ่งรวบรวมเรียบเรียงโดยอาจารย์ **“พลุหลวง”** ผมเห็นว่าเป็นการดูยามอัฐจุกาลแบบง่ายๆ ดี จึงได้คัดลอกมาพิมพ์เป็นเล่มเพื่อสะดวกแก่ท่านนักศึกษาจะได้ชื้ออ่านแต่เฉพาะการดูยามอัฐจุกาลเท่านั้น หวังว่าคงให้ประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านได้ไม่มากนักน้อย

ด้วยความปรารถนาดี

เกษมบรรณกิจ

ขามอัญฐกาล

ตำราขามอัญฐกาล

ขาม ที่	เวลา	วัน อาทิตย์	วัน จันทร์	วัน อังคาร	วัน พุธ	วัน พฤหัสบดี	วัน ศุกร์	วัน เสาร์
		บุษบ๑๒๒๒๒๒						
๑	๐๖.๐๐ - ๐๗.๓๐	สุริยะ ๑	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔	คฤ ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗
๒	๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	สุริยะ ๑	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔	คฤ ๕
๓	๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐	พุทธ ๔	คฤ ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	สุริยะ ๑	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓
๔	๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔	คฤ ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	สุริยะ ๑
๕	๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐	เสาวี ๗	สุริยะ ๑	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔	คฤ ๕	ศุกระ ๖
๖	๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐	คฤ ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	สุริยะ ๑	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔
๗	๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔	คฤ ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	สุริยะ ๑	จันเททา ๒
๘	๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐	สุริยะ ๑	จันเททา ๒	ภุมมะ ๓	พุทธ ๔	คฤ ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗
๑	๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐	ระวี ๑	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓	พุท ๔	ตีไว ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗
๒	๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐	ตีไว ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	ระวี ๑	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓	พุท ๔
๓	๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓	พุท ๔	ตีไว ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	ระวี ๑
๔	๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	ระวี ๑	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓	พุท ๔	ตีไว ๕
๕	๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐	ภุมมะ ๓	พุท ๔	ตีไว ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	ระวี ๑	ศะตี ๒
๖	๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐	เสาวี ๗	ระวี ๑	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓	พุท ๔	ตีไว ๕	ศุกระ ๖
๗	๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐	พุท ๔	ตีไว ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗	ระวี ๑	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓
๘	๐๔.๓๑ - ๐๕.๕๙	ระวี ๑	ศะตี ๒	ภุมมะ ๓	พุท ๔	ตีไว ๕	ศุกระ ๖	เสาวี ๗
		บุษบ๑๒๒๒๒๒						

ยามอัฐกาล

ตำรายามอัฐกาลนี้เป็นคัมภีร์เก่าแก่ของไทย นิยมกันเอามาใช้ในการดูสิ่งของ ดูประกอบการให้ฤกษ์ยาม ดูโชคลาภ และดูประกอบจับยามสามตา รวมทั้งดูอื่นๆ อีกสารพัด มีวิธีใช้อย่างกว้างขวาง โหรโบราณได้ใช้อย่างประสบผลชะงัดมาแล้ว

ท่านแบ่งวันหนึ่งออกเป็นสองภาค คือ ภาคกลางวัน และภาคกลางคืน ภาคละ ๘ ยาม

ยามกลางวันเรียงไปตามชื่อดังนี้

สุริชะ (๑), ศุกระ (๒), พุทธะ (๔), จันทา (๒), เสารี่ (๗), คฐ (๕), ภูมมะ (๓), สุริชะ (๑)

ส่วนยามกลางคืนก็เรียงดังนี้คือ

ระวิ (๑), ซีโว (๕), สะติ (๒), ศุโกร (๖), ภูมโม (๓), โสโร (๗), พุโธ (๔), ระวิ (๑)

ยามกลางวันถ้าเป็นวันอาทิตย์ ก็เริ่มนับที่ สุริชะ (หรือสุริยะ) วันจันทร์นับจันทา กลางคืนให้นับสะติ มีข้อสังเกตคือยามต้นกับยามสุดท้ายของภาคกลางวันและ

กลางคืนเหมือนกัน ในวันหนึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง ครึ่งวัน ๑๒ ชั่วโมง จึงแบ่งได้ยามละชั่วโมงครึ่ง

เช่น วันอาทิตย์กลางวันยามแรก สุริยะกำหนดเวลา ระหว่าง ๖.๐๐ ถึง ๗.๓๐ น. ยามที่สอง ศุกระ ระหว่าง ๗.๓๐ ถึง ๙.๐๐ น. ยามที่สาม พุระ ระหว่าง ๙.๐๐ ถึง ๑๐.๓๐ น. ยามที่สี่ จันเทา ระหว่าง ๑๐.๓๐ ถึง ๑๒.๐๐ น. ยามที่ห้า เสารี่ ระหว่าง ๑๒.๐๐ ถึง ๑๓.๓๐ น. ยามที่หก ครู ระหว่าง ๑๓.๓๐ ถึง ๑๕.๐๐ น. ยามที่เจ็ด ภูมมะ ระหว่าง ๑๕.๐๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. ยามที่แปด สุริยะ ระหว่าง ๑๖.๓๐ ถึง ๑๘.๐๐ น.

วันอาทิตย์กลางคืนยามแรก ระวี ระหว่าง ๑๘.๐๐ - ๑๙.๓๐ น. ยามที่สอง ซีโว ระหว่าง ๑๙.๓๐ - ๒๑.๐๐ น. ยามที่สาม ศะติ ระหว่าง ๒๑.๐๐ - ๒๒.๓๐ น. ยามที่สี่ ศุโกร ๒๒.๓๐ - ๒๔.๐๐ น. ยามที่ห้า ภูมโม ระหว่าง ๒๔.๐๐ - ๑.๓๐ น. ยามที่หก โสโร ระหว่าง ๑.๓๐ - ๓.๐๐ น. ยามที่เจ็ด พุโธ ระหว่าง ๓.๐๐ - ๔.๓๐ น. ยามที่แปด ระวี ระหว่าง ๔.๓๐ - ๖.๐๐ น.

เมื่อเริ่มวันจันทร์ต่อไปในยามกลางวัน ก็ต้องเริ่มที่ จันเทาต่อไปก็เป็น เสารี่ ครู ภูมมะ สุริยะ ศุกระ พุระ

แล้วเป็นจันเทายามสุดท้ายโดยแบ่งช่องยามตามระยะเวลาที่
ได้กำหนดไว้ยามละ ๑ ชั่วโมง ๓๐ นาทีนั้น ส่วนยามกลาง
คืนวันจันทร์ ก็เริ่มจาก ศะติ, ศุโกร, ภูมโม ฯลฯ เวียนเรื่อย
ไปจนมาสรุปยามสุดท้ายที่ศะติตามเดิม วันต่อๆ ไปก็ให้เริ่ม
ยามที่ตรงกับชื่อวัน เช่น อังคารกลางวันเริ่มที่ภูมมะ เป็นยาม
แรกดังนี้ เป็นต้น

ความสำคัญของยามอัฐกาลนี้ ควรจะจดจำไว้จะ
เพิกเฉยละเลยเสียมิได้ เพราะดังกล่าวแล้วว่า โหรโบราณ
ทำนับถืออย่างเคร่งครัด ถึงแก่มียศตำแหน่งไว้ในกาลโยค
ประจำปี

ในกาลโยคก็ดี หรือในวิธีทำยามขลุบก็ดี มีกล่าวถึง
ยาม ๘ ไว้ด้วย อันยาม ๘ นี้ คือ ยามราหูนั่นเอง ทำนว่า
ยาม ๘ เป็นธงชัยหรืออชิบตี ให้ยามพุทกลางคืน คือ พุโธ
ถ้าปีใดยาม ๘ เป็นอุบาทว์หรือโลกาวินาศนี้ให้เว้นยามพุโธ
นั้นเสีย

การพิจารณายามนี้ ต้องดูภูมิทักษาประกอบด้วย คือ
เฉพาะศรีและกาลกรรมนี้ หากยามใดตรงกับกาลกรรมนี้
วันเกิดก็ควรงดเว้นเสีย

การหายามขลุบ ให้ตั้งจุลศักราชปีที่จะทำการลงแล้ว
เอา ๑๑๒๐ บวกเข้า แล้วเอา ๘ หาร เศษคือเทวดาขลุบ คือ
ยามขลุบนั่นเอง ท่านว่ายามขลุบนี้ร้ายนัก ห้ามทำการใน
ยามขลุบ หากขึ้นทำจะฉิบหาย

เรื่องยาม ๘ หรือยามเทวดาขลุบเศษ ๘ นี้ บาง
อาจารย์ถือว่า วันพุธ ยามพุธ เรียกว่า พุทธรอก คือ ยามราหู
ข้าพเจ้าได้พิจารณาดูแล้วยังไม่เห็นเหตุสมควร แต่ก็เห็นเค้า
แบบคายอยู่ตรงตัววันและยามบวกกันได้เลข ๘ คือราหู
อย่างไรก็ดีตำราเก่าอ้างไว้ว่า ให้ถือยาม ๘ คือ ยามพุโรชของ
วันพุธกลางคืนเท่านั้น บางท่านมีมติว่า ยามพุโรชของกลางคืน
วันใดก็ได้ ซึ่งมตินี้เป็นที่นิยมกันทั่วไป ข้อนี้ข้าพเจ้าขอ
งดออกความเห็น เพราะยังรู้ซึ่งไม่ถึงเหตุอันควรของท่าน
นอกจากเดาแต่เพียงว่าท่านคงเห็นว่า ยามพุโรชกลางคืนควร
จะตรงกับราหู เช่นเดียวกับที่นิยมจดจำกันอย่างซึมซาบว่า
ผู้เกิดวันพุธกลางคืนให้เรียกว่า วันราหู เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็
คงจะด้วยเหตุข้างต้น คือ วันพุธนั้นคือเลข ๔ เมื่อทวีตัวเอง
คือกลางคืนบวกขึ้นเป็นสองเท่าก็คือ เลข ๘ ตรงกับเลขของ

ราหูนั่นเอง อีกประการหนึ่งราหูก็เป็นศรีของวันพุธ จึงเห็น
เค้าความเกี่ยวพันกันอยู่

หลักการนำเอายามอัฐกาลมาทำนาย

วิธีใช้ทำนายให้จับเวลาดูว่า ผู้มาหาวันนี้มาหาตรงกับยาม
อะไร ของวันอะไร สมมุติว่ามาหาวันพุธเวลา ๑๒.๓๐ น.
ตรงกับยามอังคารก็ให้อาอังคารกุมมะ มาเป็นตัวทำนาย

มีหลักง่ายๆ อยู่ว่า ตัวยามเป็นบาปเคราะห์ เมื่อมา
ถามถึงเรื่องดี ๆ เช่นว่า การงานที่ทำอยู่จะสำเร็จไหม ก็ให้
ตอบปฏิเสธไปเลยว่ามีอุปสรรค ต้องล่าช้า ต่อจากนั้นก็ต้อง
พิจารณาต่อไปว่า ตัวยามคือกุมมะ กับวันพุธเป็นอุปการะ
กันหรือเปล่า ก็เห็นได้ว่าอังคารเป็นกาลกรรมของวันพุธ
จึงยิ่งหนักแน่นมากขึ้นว่ามีอุปสรรค ยิ่งเป็นกาลกรรมด้วย
แล้ว ควรทำนายต่อไปว่า อาจจะมีผลเสียหายขึ้น มีเรื่อง
ยุ่ง ๆ อยู่ภายในทำให้มีอุปสรรค

แต่ถ้าในวันนั้นมาถามในเวลา ๑๔.๐๐ น. ซึ่งจะตรงกับ
ยามถัดไปคือ อาทิตย์ สุริยะ ให้ทำนายว่างานนั้นจะ

สำเร็จในไม่ช้า ไม่ต้องวิตกกังวล เพราะมีหลักอยู่ว่า ถ้ามาถามในขณะที่เป็นยามสุริยะะ พุระ และเสาร์ เกี่ยวกับการงาน ข้าราชการ ของหาย ให้ทายว่าไปในทางดี เว้นแต่กำลังเจ็บไข้ก็ให้ตอบว่าตายเลย นี่เป็นเคล็ดของยามที่ถือๆ กันไม่ว่าจะถามวันใดก็ตาม ยิ่งถามวันพฤหัสบดีก็ยิ่งดีเพราะยามวันคือพฤหัสบดีเป็นมิตรกับยามอาทิตย์ สุริยะะ ยามทั้งสามนี้คือสุริยะะ พุระ เสาร์ มีข้อยกเว้นว่า ถ้าถามเรื่องเจ็บไข้ ให้ทายว่าตาย หรือไม่หาย

หลักเกณฑ์ในการใช้ยามพอจำแนกออกได้ดังนี้

๑. ต้องพิจารณาถึงยามว่าเป็นยามสุภเคราะห์ หรือบาปเคราะห์ ถ้าเป็นยามสุภเคราะห์ ก็เป็นเรื่องดี หากเป็นบาปเคราะห์เป็นเรื่องปฎิเสธ

๒. ต้องดูยามวัน (คือวันที่มาถาม) ว่าเป็นวันบาปเคราะห์หรือสุภเคราะห์ หากเป็นสุภเคราะห์ก็ย่อมเป็นไปได้ดีกว่าบาปเคราะห์

๓. ตัวยามย่อมไม่ขัดกับยามวัน เช่น ยามเป็นบาปเคราะห์ แต่วันเป็นสุภเคราะห์ แสดงว่าขัดแย้งกันแบบนี้ คำตอบย่อมกำกึ่งจะต้องพิจารณาถึงข้ออื่นต่อไปคือ

๔. ต้องพิจารณาว่าตัวยามเป็นคู่มิตร หรือคู่ศัตรูกับยามวัน ถ้าเป็นคู่มิตรก็มีน้ำหนักไปทางดี หากเป็นคู่ศัตรูก็เป็นปฏิเสศ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาว่า ตัวยามเป็นศรีหรือกาลกรรณกับยามวันหรือเปล่า ถ้าเป็นศรีก็น้ำหนักไปทางดี หากเป็นกาลกรรณก็ต้องหันเหไปทางร้าย

๕. ยังมีกฎเกณฑ์ข้อปลีกย่อยที่ควรจำเป็นกรณีพิเศษ อีกคือยาม จันเท และครุ สองยามนี้เป็นยามกลางๆ ไม่โน้มเอียงไปทางดีหรือร้าย ถ้าถามเรื่องอะไรก็ต้องตอบให้กำกึ่งกัน เว้นแต่จะต้องพิจารณาถึงยามวันเข้ามาประกอบ ถ้ายังไม่มีน้ำหนักโน้มเอียงไปทางใดก็ต้องเอาทักษาและคู่มิตรมาพิจารณาต่อไป

ส่วนยามภุมมะ และศุกระ สองยามนี้ ถามเรื่องต่างๆ ต้องตอบไปในทางร้ายหมด ถามของหายก็ต้องตอบว่าไม่ได้คืน มีข้อยกเว้นอยู่อย่างเดียว ถ้าถามเรื่องเจ็บไข้กลับทำนายว่าจะรักษาหาย

๖. จะต้องพิจารณาถึงกาลโยคประจำปี ถ้ามาถามในขณะยามนั้นเป็น ธงชัย อธิบดี ก็ย่อมเป็นไปในทางดี หรือถ้ายามนั้นเป็นอุบาทว์ และโลกาวินาศน์ ต้องเป็นเรื่องปฏิเสศ

๗. การพิจารณาถึงสี่ของวัตถุ สถานที่ ลักษณะบุคคล และแร่ธาตุ ตลอดจนนิสัยใจคอ ให้พิจารณาคุณลักษณะของ ดาวพระเคราะห์ของตัวยาม และยามวันเข้าประกอบกัน อัน ความสำคัญนั้นต้องดูตัวยามสำคัญที่สุด และเอายามวันเป็นส่วนประกอบ

ข้าพเจ้าเคยเห็นบุคคลคนหนึ่ง ถนนทางใช้ยามเป็นพิเศษไม่ยอมดูอย่างอื่น เคยเห็นเขาทายแม่นอย่างน่าอัศจรรย์ อยู่สองครั้ง

ครั้งแรกของในบ้านเพื่อนวางทิ้งที่ไหนหาไม่พบ และกำลังรีบจะเอาของสิ่งนั้น จึงถามบุคคลนั้นให้จับยามดู และข้าพเจ้าเองก็อยู่ในที่นั้นด้วย จึงนึกจับยามดูในใจ อยากจะดูว่าเขาทายได้พิสดารอย่างไร เพราะกิตติศัพท์ความแม่นยำในการจับยามของเขาเป็นที่ล่ำลือรู้กันทั่วไป

วันนั้นเป็นวันอังคาร ยามที่ถามเป็นพุธะ คือ เวลาประมาณเพล เขาทำนายว่า แผ่นกระดาษที่ต้องการนั้นซุกไว้ในหนังสือปกสีเขียว อยู่ใกล้กับมิดเหล็กของมีคม นั่นก็คือเขาเอายามพุธ มาทายว่า ของซุกอยู่ในหนังสือ พุธ หมายถึงสีเขียว จึงบอกว่า ปกสีเขียว ส่วนยามวันเป็นอังคาร

จึงทายว่าอยู่ใกล้เหล็กหรือของมีคม เมื่อผู้รับคำทำนายไปค้นดูในหนังสือปกสีเขี้ยวเล่มที่อยู่ใกล้ของมีคมก็พบจริง ๆ นี่เป็นเรื่องอันแม่นยำอย่างน่าพิศวง ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นด้วยตาตนเองมาแล้ว

อีกคราวหนึ่ง ของในบ้านของคนๆ หนึ่งหายไปไม่ทราบว่าได้เอาไปเล่นซุกไว้ที่ไหน จึงต้องให้ท่านผู้นั้นจับยามดู ก็ได้ความว่า ของสิ่งนั้นอยู่ในครัวใกล้ถังถ่าน เมื่อไปหากก็พบจริง ๆ ตามนั้น วันที่ถามเป็นวันอังคาร เวลา ๑๔ น. ยามเสาร์ เขาแปลความหมายว่า อังคารคือครัวไฟ ส่วนเสาร์คือถ่าน ซึ่งถูกต้องอย่างน่าอัศจรรย์

ท่านผู้อ่านเมื่อได้ทราบถึงเคล็ดอันนี้ คงจะนำไปเป็นตัวอย่างในการพลิกแพลงทำนาย ยามอัฐจุกาลอย่างพิสดารต่อไป ข้อสำคัญคือผู้ทำนายจะต้องใช้สามัญสำนึกตรวจสอบถึงเหตุผลดูก่อนว่า ควรจะเป็นไปได้ประการใด ต่อจากนั้นจึงใช้หลักวิชาสอดแทรกเข้าไปให้ถูกจังหวะ

การทำนายด้วยยามอัฐจุกาล จำเป็นจะต้องอาศัยญาณหยั่งรู้อย่างคือผู้ทำนายจะต้องมีสติปัญญาดีก่อนทำนายจะต้องรอบรู้ลักษณะของดวงดาวอย่างกว้างขวาง ใน

ที่นี้ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะนำคุณลักษณะของดวงดาวแต่ละองค์มาแจกแจง เพราะจะเยิ่นเย้อเกินไป อีกประการหนึ่งก็ได้เคยจำแนกไว้อย่างละเอียดในตำราเล่มอื่นแล้ว

อันการทำนายยามอัฐฎกาลอย่างพิสดารนี้ ข้าพเจ้าเคยได้ยินว่ามีผู้ทำนายอย่างพิสดาร ปรากฏผลแม่นยำมั่งอยู่บ่อยๆ ครั้งหนึ่งมีผู้เล่าแก่ข้าพเจ้าว่า บิดาของเขาไปธุระต่างเมือง (สมัย ๒๐ ปีกว่ามาแล้ว) ถึงกำหนดก็ยังไม่กลับมาจริงไปถามบุคคลหนึ่ง ซึ่งมีความเชี่ยวชาญทางยามอัฐฎกาล ให้ดูว่าจะกลับเมื่อไร เขาทำนายว่ารุ่งนี้ให้ตื่นแต่เช้า เดินก้มหน้าออกจากบ้าน ไปถึงโคนต้นไม้ชายทุ่งก็ให้เงยหน้าขึ้นดู จะพบสามี่ขี้ม้ากลับมา รุ่งขึ้นมารดาของเขาปฏิบัติตามนั้น พอเงยหน้าขึ้นเท่านั้น ก็เห็นบิดาของเขาขี่ม้าตัดทุ่งตรงมาทีเดียว นี่เป็นคำทำนายอันน่าอัศจรรย์ ซึ่งเป็นเรื่องจริงอันออกจากปากผู้ที่มีเกียรติพอที่จะเชื่อถือได้

ข้าพเจ้าเอง จะไม่ขอเล่าถึงประสบการณ์ส่วนตัว เพราะจะกลายเป็นการอวดตน แต่จะขอยืนยันว่าศิษย์ของข้าพเจ้าผู้หนึ่งคือพระสินชัย จิราพงษ์ เป็นอาจารย์มีชื่อเสียงนักวัดพระเชตุพน ได้เรียนยามอัฐฎกาลจากข้าพเจ้า เอาไป

ทำนายประกอบโหราศาสตร์ และดวงกาลชาติ ได้ผล
แม่นยำประมาณ ๙๐ เปอร์เซ็นต์ทีเดียว บางครั้งเมื่อทำนาย
ออกไปแล้ว ท่านยังไม่เชื่อตนเอง แต่เมื่อได้รับรายงานว่
ถูกต้องก็ต้องแปลกใจมาก

ด้วยเหตุนี้การให้ฤกษ์ยามใดๆ ถ้าจะให้รอบคอบ ไม่
บกพร่องควรจะใช้ยามอัฐจกกาลเข้าประกอบด้วย เชื่อแน่ว่
คงจะทำให้ฤกษ์นั้นๆ ดียิ่งขึ้นอย่างมีน้าสงสัย

อันคำทำนายในยามอัฐจกกาลนี้ คัมภีร์โบราณท่าน
เขียนเป็นคำกลอนผูกเป็นนิทานไว้ จะขอย่นย่อรวบรัดมา
พอเป็นสังเขป เพื่อดูประกอบกันกับกฎเกณฑ์ดังกล่าวไว้
ข้างต้นแล้วนั้น มีดังนี้

วันอาทิตย์

๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น.	ยาม สุริชะ	ระวังคนจร
๐๗.๓๑ - ๐๘.๐๐ น.	ยาม ศุกระ	มักจะมีคนมาพูดจาหลอก
ลวง เชื่อถือไม่ได้
๐๘.๐๑ - ๑๐.๓๐ น.	ยาม พุระ	ถ้าถามข่าว บอกว่ามี
ความหวง

- ๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น. ยาม จันทา ระวังคนอาศัยอยู่ทรยศ
หักหลัง ถ้าของหายทายน
ว่าคนในบ้านเอาไป เป็น
คนมาอาศัยอยู่
- ๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น. ยาม เสาร์ ของหายยังจับมือใครดม
มิได้จะเกิดทุ้มเถียง
- ๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น. ยาม ครู แม้จะรู้ตัวคนทำผิด ก็ยัง
ตามของมิได้ ทายว่าจะ
รู้ตัวแต่ไม่ได้ของ
- ๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น. ยาม ฤกษ์มฆะ ทายว่าจะได้ของคืน
- ๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น. ยาม สุริชะ จะรอดตัวได้ ถ้ามีเรื่อง
ยุ่งยากก็จะสงบลง เป็น
ความจะชนะ
- ๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น. ยาม ระวี วางโครงการใดๆ จะ
สำเร็จดังคาดหมาย
- ๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น. ยาม ชีโว ออกเดินทางดี คนที่จาก
ไปจะกลับมา
- ๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น. ยาม ศะติ ดีร้ายก้ำกึ่งกัน

- ๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น. ยาม ศุโกร ผู้พลัดพรากไปไม่ได้ข่าว
ของหายไม่ได้แก้
- ๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น. ยาม ฤๅมิ เดินทางดีสำเร็จ ผู้จาก
ไปจะกลับมา
- ๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น. ยาม เสาร์โ จะได้ลาภข่าวของอนันต์
ไปรบจะชนะ ของหายจะ
ได้คืน การงานจะสำเร็จ
- ๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น. ยาม พุโธ เป็นความจะแพ้ ของหาย
ไม่ได้คืน ลาภไม่มี
- ๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น. ยาม ระวิ ผิดหวัง ไม่มีลาภ ทำอะไร
ยังไม่สำเร็จ

วันจันทร์

- ๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น. ยาม จันเทา ของที่ได้มาไม่ดี ได้ครึ่ง
เสียครึ่ง
- ๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐ น. ยาม เสาร์โ เป็นยามร้าย
- ๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐ น. ยาม คุรุ จะได้ผู้อุปถัมภ์ มีลาภ
จะมีลาภลอย

- ๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น. ยาม ภูมมะ จะถูกลงโทษ เป็นความ
แพ้ บริวารให้โทษ
- ๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น. ยาม สุริชะ จะมีผู้คิดปองร้าย มีผู้วาง
แผนการเร้นลับให้ร้าย ห้าม
เดินทางจะเกิดอันตราย
- ๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น. ยาม ศุกระ ดีจะมีผู้ช่วยชีวิตไว้ อย่าได้
คิดไปช่วยธุระคนอื่นตัว
เองจะลำบาก
- ๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น. ยาม พุทธะ ห้ามจากที่อยู่จะลำบาก จะ
สูญเสียข้าวของ จากของ
รัก
- ๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น. ยาม จันเทหา จะมีลาภลอย ได้ลาภอัน
ไม่คาดฝัน มีผู้อุปการะ
- ๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น. ยาม ศะติ ยามดี ปลอดภัยไปรุ่ง
- ๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น. ยาม ศุกรุกร ทำการใดจะสำเร็จ
- ๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น. ยาม ภูมโม มีเหตุขัดข้อง
- ๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น. ยาม เสาวโร จะมีผู้คิดปองร้าย แต่ทำ
อะไรไม่ได้ ตีร้ายกึ่งกัน

๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น.	ยาม พุโธ	จะถูกลงโทษ เป็นความ จะแพ้ ยามร้ายมาก
๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น.	ยาม ระวิ	ดี มีอำนาจ
๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น.	ยาม ซิว	จะสำเร็จผลทุกประการ
๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น.	ยาม ศะติ	ดีมาก

วันอังคาร

๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น.	ยาม ภุมมะ	ดีร้าย กึ่งกัน
๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐ น.	ยาม สุริชะ	จะชนะ มีผู้ยกย่อง
๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐ น.	ยาม ศุกระ	จะมีผู้ปองร้าย ชาวที่ได้ รับเป็นข่าวเท็จ การหลบ ซ่อนตัวปลอดภัย
๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น.	ยาม พุระ	ดีทางการหลบซ่อนตัว จะ ปลอดภัย
๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น.	ยาม จันเทา	ระวังคนจะคิดร้าย ใน ปลายมือ
๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น.	ยาม เสารี	ยามร้าย ร้อนใจ จะแพ้ คนพาล

๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น.	ยาม คฐ	ยามร้ายอย่าทำการใดๆ จะล้มเหลว เจ็บไข้ จะ ตายบรืวารทรยศ
๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น.	ยาม ภูมมะ	จะได้เป็นใหญ่ ชนาศัตรู
๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น.	ยาม ภูมโม	ดีแท้ สำเร็จผล
๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น.	ยาม เสาโร	จะชนะพินัน
๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น.	ยาม พุโธ	ยามดี
๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น.	ยาม ระวิ	จะมีผู้ลอบปองร้าย ไม่ดี
๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น.	ยาม ชีโว	เป็นยามดี จะมีผู้ช่วยเหลือ
๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น.	ยาม ศะติ	จะหนีรอดศัตรู เป็นความ จะชนะ ต่อสู้จะชนะ
๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น.	ยาม ศุโกกร	ของหายไม่ได้คืน ห้ามจร มีภัย
๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น.	ยาม ภูมโม	คิดการใดๆ จะสำเร็จ

วันพุธ

๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น.	ยาม พุทธะ	ดีทุกอย่าง
๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐ น.	ยาม จันเทหา	ดี มีบรืวารดี ไม่มีอันตราย

๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐ น.	ยาม เสารี่	เป็นยามร้าย มีผู้ปองร้าย
๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น.	ยาม ครุ	ถามไข้จะตาย ยามร้าย มาก
๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น.	ยาม ภูมมะ	ยามดี จะได้ลาภ
๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น.	ยาม สุริชะ	ไม่ดี
๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น.	ยาม ศุกระ	เดินทางจะมีลาภ การงาน สำเร็จ
๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น.	ยาม พุระ	เป็นยามตายต้องห้าม
๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น.	ยาม พุโธ	อย่าเดินทางจะมีอันตราย ภยันหน้า
๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น.	ยาม ระวิ	จะได้ที่อยู่อาศัย
๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น.	ยาม ชีโว	ยามดี พบคู่ สำราญ
๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น.	ยาม ศะติ	ยามดี ประสบความสำเร็จ
๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น.	ยาม ศุโกร	ไม่ดี มีทุกข์ อุปสรรค
๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น.	ยาม ภูมโม	ทำนว่าอย่าทำการเวลานี้ ผีคะนอง
๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น.	ยาม โสโร	ต้นร้ายปลายดี
๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น.	ยาม พุโธ	จะสำเร็จ ได้คู่

วันพฤหัสบดี

- ๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น. ยาม ครู ดี เป็นยามของบัณฑิต
- ๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐ น. ยาม ภูมมะ จะมีลาภ ได้ยศศักดิ์
- ๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐ น. ยาม สุริชะ ดี มีลาภ
- ๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น. ยาม ศุกระ เป็นยามร้าย ของหาย ไม่ได้ข่าว
- ๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น. ยาม พุระ ของหายจะตามพบ ได้ ข่าวแต่ยังไม่ได้คืน
- ๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น. ยาม จันเทา ยามปานกลาง จะพลัดพราก
- ๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น. ยาม เสารี เป็นความชนะ งานสำเร็จ ออกรบชนะ
- ๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น. ยาม ครู ดีมาก
- ๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น. ยาม ชีโว ดี เดินทางดี
- ๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น. ยาม ศะติ จะได้ลาภ ได้คู่ ของหาย ได้คืน
- ๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น. ยาม ศุโกร ดีทางหาคู่
- ๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น. ยาม ภูมโม ยามดีมีความสุข

๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น.	ยามเสาวโร	ถามถึงคนจากไป ออก เดินทางแล้วยังมาไม่ถึง
๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น.	ยามพุโร	อย่าเดินทางจะมีอันตราย
๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น.	ยามระวี	ห้ามเดินทางๆ เรือ จะ เคราะห์ร้าย
๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น.	ยามชีโว	ดีจะได้ลาภสมใจนึก

วันศุกร์

๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น.	ยามศุกระ	ดีมาก
๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐ น.	ยามพระ	ดี สำเร็จผล
๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐ น.	ยามจันทา	ไม่ดี มีทุกข์
๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น.	ยามเสาร์	ของหายยังไม่ได้คืน ยัง ทุกข์
๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น.	ยามครุ	จะได้ข่าว แต่กว่าจะได้ มาลำบาก
๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น.	ยามภุมมะ	ดี เดินทางสะดวก ปลอดภัย
๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น.	ยามสุริชะ	ดีทางเข้าหาผู้หมิง

๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น.	ยาม ศุกระ	ดี ใต้ตั้งปรารถนา
๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น.	ยาม ศุโกร	ดี มีสุข
๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น.	ยาม ภูมโม่	ยามร้าย จะมีคนครหา นินทา
๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น.	ยาม โสโร	เป็นความจะแพ้ ถูกขับ ไล่ พลัดพราก
๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น.	ยาม พุโธ	ลำบาก ทุกข์ยาก
๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น.	ยาม ระวิ	สู้ขอดีจะได้ลามก ต้นดี ปลายร้าย
๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น.	ยาม ซีโว	ต้นดีปลายร้าย ถึงฆาต อย่าหลงระเริงมีอันตราย
๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น.	ยาม สะติ	จะได้คืนเคหา จะมีโชค ได้กลับคืนมา
๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น.	ยาม ศุโกร	ดีมาก

วันเสาร์

๐๖.๐๑ - ๐๗.๓๐ น.	ยาม เสาร์	จะมีฤทธิ์
๐๗.๓๑ - ๐๙.๐๐ น.	ยาม ครุ	ดีทางหาคู่ แต่จะโดนคน ลวง

๐๙.๐๑ - ๑๐.๓๐ น.	ยาม ภูมมะ	จะมีลาภสัตว์สองเท้า ได้ บริวาร
๑๐.๓๑ - ๑๒.๐๐ น.	ยาม สุริชะ	หนี่รอดปลอดภัย ดีปลอดภัย โปร่ง
๑๒.๐๑ - ๑๓.๓๐ น.	ยาม ศุกระ	ดี หนี่รอด ปราศจากภัย
๑๓.๓๑ - ๑๕.๐๐ น.	ยาม พุระ	ของหายไม่ได้คืน จะสูญ เสียของรัก โศกเศร้า
๑๕.๐๑ - ๑๖.๓๐ น.	ยาม จันเทา	ยามตาย ระวังชีวิต
๑๖.๓๑ - ๑๘.๐๐ น.	ยาม เสาวรี	ดี มีโชค
๑๘.๐๑ - ๑๙.๓๐ น.	ยาม โสโร	จะได้ที่พึ่ง มีคนช่วยเหลือ
๑๙.๓๑ - ๒๑.๐๐ น.	ยาม พุโร	จะสมปรารถนา เดินทาง ดี
๒๑.๐๑ - ๒๒.๓๐ น.	ยาม ระวิ	จะพบคู่ พบความซื่อตรง
๒๒.๓๑ - ๒๔.๐๐ น.	ยาม ชีโว	ยามนี้ไม่ดี โศกสลด
๒๔.๐๑ - ๐๑.๓๐ น.	ยาม ศะติ	ของหายไม่ได้คืน
๐๑.๓๑ - ๐๓.๐๐ น.	ยาม ศุโกร	ยามร้าย ศัตรูจะลงโทษ
๐๓.๐๑ - ๐๔.๓๐ น.	ยาม ภูมโม	จะแพ้เขา

๐๔.๓๑ - ๐๖.๐๐ น. ยามโสโร ระวังไฟ จะสูญเสียเคหะ
สถาน

ในยามๆ หนึ่งท่านยังแบ่งชอยออกไปอีกสามตอน
แบ่งได้ตอนละครึ่งชั่วโมง มืออยู่ในตำราดำเนินพระรามมี
ดังนี้

สุริษะ อาทิตย์หัวปี ยามนั้นบมิตี ว่ามิเป็นการ ลิงฝากมือ
นกกระจาบบมินาน ลิงร้ายจงผลาญไขนกในรัง

อาทิตย์ตัวกลาง ยাত্রาเดินทาง ดิทั้งหน้าหลัง ไป
ได้ไขแต่่า เป็นทองทั้งรัง ยามนี้ดีจ้ง เลิศข้างยাত্রา

อาทิตย์อวสาน ยাত্রาทำการ มิตีหนักหนา ได้เมื่อ
ช่างทอง จำลองพระสิทธา แค้นเคืองหนักหนา มยุรากลิ่น
แหวน

ในอีกตำราหนึ่งคือตำราดำเนินพระรามกล่าวไว้ดังนี้

* ตอนต้น เป็นยามร้าย ได้เมื่อพระรามยิงกวาง
ทองตายต้องเสียสีดา

* ตอนกลาง เป็นยามดี ได้เมื่อพรานป่าได้มฤคิ

* ตอนปลาย เป็นยามปานกลาง ได้เมื่อพระราม
ติดตามนางสีดาไป

ทั้งสองตำรากล่าวข้อความอันมีนัยความหมาย คล้ายกันคือ ยามตอนต้นไม่ดี ตอนกลางดี ตอนปลายปานกลาง ก่อนข้างไม่ดี

เพื่อที่จะได้ดูเทียบเคียงกันทั้งสองตำรา ข้าพเจ้าจึง นำมาลงไว้คู่กัน เพื่อประโยชน์แก่การจดจำดังนี้
จินเทา พระจันทร์ตัวต้น ยามนี้ร้อนรน ต้องไม้หลาวแหลน กับต้องปฏึก หลังหักบีแบน เจ็บปวดเหลือแสน ลำบากทุกข์ทน

* ตอนต้น เป็นยามร้าย ใต้เมื่อพระลักษณะถูก
 หอกโมกขศักดิ์

พระจันทร์ตัวกลาง จรเข้ขึ้นขวาง ไขกลางถนน
 ประมงสองเฒ่า เอาแหประจัญ ใต้แก้วนฤมล เร่งให้ยาตรา

* ตอนกลาง เป็นยามดี ใต้เมื่อสีดากลับมาอยู่กับ
 พระราม

พระจันทร์อวสาน ฝูงผีสาธารณ์ ชักชวนกันมา ชิง
 ลูกแห่งกัน ในยามนี้หนา อย่าได้ยาตรา ศัตรูนี้ปกป้อง

* ตอนปลาย เป็นยามปานกลาง สีดาถูกทศกรรฐ์
 พาหนีพระรามไป

ภุมมะ อังคารตัวแรก ชายชั่วผิดแปลก อดน้ำเสรำหมอง
แลไปข้างหน้านี้กว่าห้วยคลอง ไปโดยลำพง หกล้มจม
ตาย

อังคารตัวถัด ได้เมื่อภุริทัต เสียอาลัมพายนี่ มัก
ถุมน์ลาก ลำบากแทบตาย พระผู้ภุสาาย ลำบากเสรำหมอง
อังคารอวสาน สองตากับหลาน ปลุกกล้วยเป็น
ทอง ทั้งต้นทั้งใบ กิงามเรืองรอง ปลุกกล้วยเป็นทอง ร่ำรวย
เหลือหลาย

- * ตอนต้น เป็นยามร้าย ได้เมื่อเจ้าเมืองลงกาถูก
หักฉัตร
- * ตอนกลาง เป็นยามร้าย ได้เมื่อถูกขุนโจรปล้น
บ้าน
- * ตอนปลาย เป็นยามปานกลาง ได้เมื่อยายกับตา
ปลุกกล้วยปลุกงาคอยเวลาเก็บผล

พุทธะ พุทธตัวต้นไซรั คนตกยากไร้ ตัดไม้ฟันขาย ผ่าฟัน
ว่ายน้า ประดักแทบตาย เราท่านทั้งหลาย อย่าได้ยาดรา
พุทธกลางอุดม สองนายนิยม ชื่นชมนักหนา จึง
คิดถึงคุณ แห่งพระราชา ได้ลาภนักหนา ยามนี้สมมาด

พรวาสาน ชายยากสามานย์ เทียวเก็บตลาด ค่อย
เก็บค่อยหอม ธิบรอมมิตลาด เพราะเก็บตลาด ได้เป็น
พระยา

- * ตอนต้น ยามร้ายมาก ได้เมื่อทศวรรษถูกมัด
ทรมานทำโทษ
- * ตอนกลาง เป็นยามดี ได้เมื่อหนุมานได้นาง
มัจฉาเป็นภรรยา
- * ตอนปลาย เป็นยามร้าย ได้เมื่อกรุงลงกาถูกไฟ
เผาผลาญ

ครู พฤษบดีต้นอาตม์ ได้เมื่อพระบาท กุศราชราชา
ได้แก้วมณี แห่งพระอินทรา ได้นางประภา เลิศล้ำแดนไกร
พฤษบดีตัวกลาง พรานเนื้อเดินทาง ดั้นดงพงไพร
พบลิงแม่ลูก ยิงถูกหัวใจ ปีนปักอกไซรั ตกตายบนาน
พฤษบดีตัวสุด กิ่งกำเข้าหยุด ยืนในสถาน อวด
ว่ามีทอง ร้องเปรียบภูบาล อย่าทำคุณท่าน ชาวเราทั้ง
หลาย

- * ตอนต้น เป็นยามดีมาก ได้เมื่อพิภกครองเมือง
- * ตอนกลาง เป็นยามร้าย ได้เมื่อไฟติดหางหนุมาน

* ตอนปลาย เป็นยามก่อนข้างร้าย ใต้เมื่อเข้าเมือง
โจร

ศุภระ พระศุภร์ตัวแรก ผัวเมียผิดแพก ตีกันวุ่นวาย งาม
ขบถก่อน ว่าพึ่งพอนขบตายเป็น ผัวเมียทำร้าย พึ่งพอนวาย
ปรารถ

ศุภร์กลางจัดสรรค์ ใต้เมื่อพระจันทโครพกุมาร ดาบส
ชุนนาง ให้แล้วบนาน หญิงร้ายจองผลาญ ฆ่าตัวมรณา
พระศุภร์อวสาน ยายตากับหลาน ไปหากุ้งปลา
พบลอบพบไซ่ ดักไว้กลางนา ใต้กึ่งใต้ปลา เป็นทอง
มากมาย

* ตอนต้น เป็นยามร้าย ใต้เมื่อทศกรรฐ์รบกับ
วายุภักตร์

* ตอนกลาง เป็นยามร้าย ใต้เมื่อจันทโครพถูกโจร
ฆ่าตาย

* ตอนปลาย เป็นยามดี ใต้เมื่อพระรามมีชัยแก่
ข้าศึกศัตรู

เสารี เสาร์แรกตันธาตุ ราชาธิราช ยาดราผันผาย พบ
หญิงมีห้อง ขวางหน้าภุสสาย เธอฆ่าให้ตาย ยามร้ายมิดี

พระเสาร์ตัวกลาง ตากับหลานปาง เที้ยวในวาริ
จึงชูดเอาปู ในรูทันที ได้ทองมากมี ที่ในรูปู

พระเสาร์อวสาน สองคนตาหลาน อ้นงามโฉมตรู
ชูดแย้ได้ทอง ทั้งสองอุ้มชู ทั้งหลายจรงรู้ เร่งให้ยาตรา

* ตอนต้น เป็นยามร้ายมาก ได้เมื่อหนูมานถูก
พระอาทิตย์ไหม้วายปราณ

* ตอนกลาง เป็นยามต้นร้ายปลายดี ได้เมื่อพระ
พายพัดไปถูกเขี้ยวแก้วหนูมาน

* ตอนปลาย ได้เมื่อหนูมานเก็บยามมาได้ เพื่อถวาย
พระลักษณพระราม

อันยามเหล่านี้ ทั้งตัวยามและยามชอย มีคำทำนาย
ไว้ละเอียด โบราณท่านถึงแก่ทองจำเรื่องราวที่ผูกไว้เป็น
นิทานคล้องจองกัน ถ้านำมาพิจารณาประกอบการทำนาย
จับยามก็จะให้ผลรอบคอบ แม่นยำดีขึ้น แต่ถ้าเกิดผลขัด
แย้ง เช่น ในคำทำนายของตัวยามว่าร้าย แต่บังเอิญยาม
นั้นเป็นศรีก็พอจะบรรเทาเบาบางได้ ดังเช่น วันจันทร์ยาม
เสาร์ท่านว่า ไม่ดีจะร้อนรุ่มกุ่มใจ แต่เสาร์เป็นศรีของวัน
จันทร์ ก็คงจะบรรเทาให้เบาบางลงได้บ้าง หรือดังเช่นวัน

อังคารยามครุ ตำราว่าไม่ดี ท่านว่า แม้ทำการวันนี้ ชีวาวาย เปรียบเหมือนทศพาทซึ่งถูกถูกฆ่า แต่พิจารณาดูแล้ว เห็นว่าพฤษภดีเป็นศรีของอังคาร น่าจะคุ้มโทษได้ แต่บังเอิญคำทำนายร้ายนัก ท่านผู้รจนาดำราคงจะเห็นข้อไม่ดีมาแล้ว จึงได้เน้นไว้เช่นนั้น จึงควรจะหลีกเลี่ยงเสีย แต่น่าแปลกกว่ายามพฤษภดีในวันอังคารตอนกลางคืนกลับดี

ส่วนวันพฤษภดียามเสาร์ ตำราว่าดี ท่านว่ารบศึกจะมีชัย น่าสังเกตว่ายามนี้พระเคราะห์ เจ้าของยามเป็นกาลกรรณต่อยามวันน่าจะให้โทษ แต่กลับให้คุณ บางที่ท่านอาจจะถือแบบดาวจร คือเสาร์จรทับพฤษภดีจะมีลาภกระมัง

อันวิธีการดูยามให้เปรียบเสมือนดาวจร เข้ากระทบยามวันนี้มีอยู่ในตำราเก่าหลายแห่ง ท่านว่าเหมาะสำหรับโหราจารย์ผู้คล่องในตำราดาวพระเคราะห์จรมาแล้ว เมื่อดูยามก็เข้ากันได้พอดี ข้อนี้ก็สมเหตุสมผลอยู่ เพราะกฎเกณฑ์การดูยามอัฐจุกาลก็มีอยู่แล้วว่า ยามกับยามวันเป็นคู่มิตรกันถือว่าดี ถ้าเป็นศัตรูกันก็ถือว่ามิอุปสรรค ด้วยเหตุนี้ การพิจารณาดูแบบดาวพระเคราะห์จรกระทบกันจึงควรจะนำมาใช้ประกอบด้วย

อย่างไรก็ดีหากว่ายามที่ต้องการ บังเอิญตรงกับคำ
ทำนายร้าย แต่ไปตรงกับธงชัยและอธิบดีในกาลโยค ก็ต้อง
ถือว่าความร้ายนั้นสงบลงหมด ให้ใช้ยามนั้นได้ทันที ใน
ทำนองเดียวกันหากว่าตำราทำนายว่าดี แต่กาลโยคหรือ
ยามขลุบไม่ดี ก็พึงควรงดเว้นเสียอย่าได้ขึ้นกระทำการใดๆ
ลงไป แม้จะทำนายทายทักก็ต้องเบนจุดเป็นส่วนเสีย
มากกว่าดี ข้อนี้พึงควรระมัดระวังให้จงหนัก

* * * * *